

SZABOLCS

(Telefonsz. az interurbán hálózatban: 132.)

POLITIKAI LAP.

(Telefonszám a városi forgalomban: 132.)

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 korona.

Egyes szám 16 fillér.

Megjelenik hetenként egyszer, szombaton.

Szerkesztőség: IV. ker., Vasuti-ut 17.

Kiadóhivatal: Iskola-utca 3.

Lapunk a bel- és külföld minden nagyobb városában képviselve van

Jótekonyság.

Valahányszor beköszönt a zord télnek fagyasztó lehelete, ajkainkra vesszük a jótekonyság hangoztatását. Midőn az éhségtől halvány, rongyokban didergő szerencsétlenek felénk nyújtják aszott karjaikat, a jótekonyságra hivatkozunk és a társadalom figyelmébe ajánljuk mindazokat, akik hideg szobában, éhen, rongyokban szenvednek.

A társadalom kebelében alakult jótekonny intézmények megmozdulnak. Az adakozásra számtalan alkalom nyílik. Sokan vannak, akik kenyérük egy részét, kevés pénzük utolsó filléreit megosztják azokkal, akik náluknál még szegényebbek. Sokan vannak, akik a hírlapi nyugtázás reményében gazdagságuk morzsálékából juttatnak a nyomorgó betegeknek, az elhagyott árváknak.

Nem csoda aztán, ha vannak, akik azt képzelik, hogy a társadalom kész és képes a szegények, az elhagyottak szomorú helyzetén aként segíteni, hogy minden szegény felruházva, kielégítve lesz általa. Ha most ehhez képzelik a jótekonny intézetek áldásos munkásságát, megoldva látják a szegényügy égető kérdését.

Az éhezőknek egy falat éhségét ingerli, a szomszónak egy csöpp szomját

fokozza. A társadalom jótekonyságának ilyen hatása van a nyomorgók szenvedésére. Igaz, hogy néhány gyermek ruhát kap, a szeretet asztalához ülhet. De mily nagy azon szerény szegények száma, akik bezárt ajtó mögött, panasz nélkül szenvednek? Mily nagy azoknak száma, akik éhségtől elesigázva, a bűn és a nyomor tanyájára menekülnek éjelre s a legelső kínáló alkalmat megragadják, hogy lopjanak, mert éhségük táplálék után sóvárog?

Kitetszik ebből, hogy a társadalom csak parányi részben enyhíti a szűkölködést. Kitetszik, hogy a jószívűség meghozza áldozatát a jótekonyság oltárára, de a nyomort valójában nem ismerő, ismerni talán nem akaró önzés, fősvénység begombolkózva hallgatja a szenvedőnek jajszavát. Ez tehát a szegényügy rendezése? Így vélik sokan megoldani azon kérdést, mely mindig fenyegetőbben lép fel, ha a tél beköszönt, ha nincs kereset, ha a hóval lepott, metsző szeltől ingatott bokor szállást nem adhat.

A jótekonyságnak ilyenét gyakorlása, a célnak ma már nem telíti meg. A nyomornak követelő hangja van, mely nem elégszik meg a fényűzéssel rendezett bállok tiszta jövedelmének morzsálékával. A nyomor rettenetes munkára képes. A zül-

lött alakok büntetésnek nem tekintik a börtönöket, ahol melege, otthonra talál a tél hidege, az éhség által sanyargatott ember.

A jótekonny intézmények munkássága többé nem elég a szegénység zugolódásának elfolytására. A szegénységből bűn származik, mely életünk és vagyónk biztonságát veszélyezteti. Ez a körülmény már magában is elég arra, hogy komolyan foglalkozzunk a szegényügy gyökeres rendezésével. Tessék az államnak foglalkoztatató műhelyeket felállítani, a háziipar gyakorlását megkedveltetni. Ha a népnek alkalma lesz télen is kereshetni, a csavargók száma csökkeni fog. Tessék a javítóintézetek számát szaporítani, ahol a fiatal bűnösök megjavittassanak és munkára legyenek szoktatva.

Ez annál szükségesebb, mert a községek nem képesek a szegényügygel járó tetemes kiadást viselni. Annál szükségesebb, mert a rendőrség, a gyámhatóság nem képes a javítóintézetek rendeltetését betölteni. Magának az államnak kell hathatós eszközöket alkalmazni, hogy a szerény szegények, a bűnös nyomorgóknak alkalom nyujtassék a megélhetésre és megjavulásra.

Fűtött szobából, terített asztal mellett kedves élvezet a tél zimankójában

T Á R C A.**JEGYGYÜRÜM.**

Millig Ilonka és Pejtsik Géza eljegyzésére.

Szép arany karika, drága kis jegygyűrűm.
Mondd meg: mi vagy nekem?
Mert mióta itt vagy, itt ragyogsz ujjamon:
A mennyország üdvét a szivemben érzem.
Megfürösztlek forró örömkönnyeimben,
Megcsókollak százszor,
S lelkeket elfogja kimondhatlan gyönyör,
Belopózik szivem mélyébe a mámor.

Drága kis jegygyűrűm, de szép név van benned!
Nekem nagyon drága;
Mosolyog az ajkam, hogyha rá gondolok:
Ő lesz a mindenem, ő a lelkem vágya;
Szeretem őt édes, igaz szerelemmel,
De ezt csupán érzem;
Nincs arra szó egy sem s nincs arra hang csak egy,
S ez az őszinte hany az én szivverésem.

Jégbilincsben szunnyad a kifosztott tájék,
Nincsen dal az ágon,
És az én szivemben mégis szép tavasz van:
Körülleng ragyogó, délibábos álom

Sarjad a hóvirág, kidugja kis fejét
A kíváncsi lélek,
Nyílik az ibolya — visszatér a fecske —
S csodálkozik, hogy már készen van a fészek.

Pici, meleg fészek, boldog édes otthon!
Te voltál a vágyam,
Hiszen egy kis helyen sok boldogság fér el:
Egy egész nagy világ egy kicsiny szobában;
Egy mécses fényköre elég nagy két szivnek,
Ha egymást megértik;
Mit ér a ragyogás, ott, hol a szív sötét?
Ahol minden ragyog, csak a szív nem fénylik.

Valóra vált álomom kedves kis tanúja
Oly soká elnéztek — —!
Egy új világ épült vágyódó szivemben:
Édes sejtellemmel összefont remények:
S ez az édes sejtés boldog jövőt ígér,
Mely többé nem álom,
Te vagy az ébresztő rózsás hajnal csókja,
Te szép arany gyűrű —! féltett boldogságom. —
Millig Gyula.

Fatime esküvője.

— A „Szabolcs“ eredeti tárcaja —

* egyiptomi kikötőváros tengerpartján vártam a naplementét. Dobogó szívvvel, némán

gyönyörködtem a búcsuzó nap sugaraitól, vérpirosra festett habok isteni színjátékában, merengésemben nem zavart semmi, csak a tenger egyhangú morajlása, mely komor emlékeket ébresztett fel lelkemben. Észrevétel nélkül, szinte lopva szállt le ezalatt az éj a mohamedán berkekbe, s a tengerbe ömlő Nilus kékvize is egyre sötétebb lőn, míg végre kigyultak a legszebb azurég olthatatlan ragyogású csillagai s én — Fatiméhez siettem.

Éppen csomagolt rózsza — és cigaretté illattól terhes titkos fészküknben, melyet másnap örökre elhagyandók voltunk. Amint beléptem, könnyed szökéssel a nyakamban termett, s hosszú, üdvözlő csókjaink után a kerevetre ültünk, szemben egymással. Fatime selymes szempilláin könnyecsek ülték, forró könnyecsek, hisz szemeiben az örök szerelem tüze lángolt. A meghatottságtól elnémultak ajkaink, de nem csoda, őt husz, engem két csodaszép tavasz boldog emléke fűzött e helyhez. Aztán réám emelte hosszú, esdő tekintetét, mintha arra kért volna, hogy szeressem őt, örködjem felette — az uj házában is. Végül hozzám simult, egészen hozzám, hogy szinte hallottam szive heves dobbanását, ölembe hajtá éjfürtü fejét, s mialatt én aranykarikás fülbevalójával játszadoztam, forró, illatos lehelete csókra ingerelte ajkamat,

Rendkívüli nagy
választék

Telefon 114.

Alkalmi ajándékoknaklegalkalmasabb
kezdet és kész**kézimunkák** kaphatók

Telefon 114.

Eisler Károly cipő, női és férfi divatáruházában Nyiregyháza

Lapunk egyes számonként Kiss T. Emma dohánytözsdejében és Hirschler Mórnál kapható. Mai számunk 8 oldalra terjed.

gyönyörködni. Igen, a tél sok örömet nyújt a gazdagok, a mulatni szeretők számára. Épen ezért feledik sokan, hogy mennyien vannak, akik a telet átsínylik. Ha akadnak, akik érezni tudnak, akik szót emelnek, nemes törekvésük megtörli a mindent elodázni kívánók közönyét. Így aztán nem csodálkozhatunk, ha egyik meglepetés a másikat éri a bűnesetek krónikájában, melyek legtöbbször szülő oka a mindig ijesztőbb nyomor.

A helyes és szép magyar írály.

— Tanulmány. —

Írta: Millig Gyula.

5)

Az által névutós (durch) használata rossz: 1. szenvedő ige mellett, pl. helytelenek: **Erzsébet királyné egy anarchista által öletett meg; a level egy fia által hozatott hozzám; magyarul: Erzsébet királynét egy anarchista ölte meg; a levelet egy fia hozta hozzám.**

2. szenvedő jelentésű melléknévi igenév mellett, pl. helytelenek: a kovács által készített patkó; a Munkácsy által festett kép; magyarul: a kovács-készítette patkó; a Munkácsy-festette kép;

3. műveltető ige mellett, pl. helytelenek: szakértő által nézeti meg a képet; szobaleány által kísérteti magát az utcán; magyarul: szakértővel, szobaleánnyal.

De helytelen az által használata, mint eszköz- és módhatározó is pl: tolla által keresi a kenyerét; jó magaviselete és szorgalma által megelégedésemet kiérdemelte; magyarul: tollával; jó magaviseletével és szorgalmával.

A határozatlan ige használata sok esetben szintén helytelen, pl: felhívom Önt levelemre mielőbb válaszolni; kérem szíves felvilágosítását hozzám juttatni; ne tessék mulasztásomat rossznéven venni; helyesen: felhívom Önt, hogy levelemre mielőbb válaszoljon; szíves felvilágosítását jutassa kérem hozzám, mulasztásomat ne vegye kérem rossznéven.

Kerüljük továbbá a mutató névmás kitételét ott, hol fölösleges, azaz hogy a közeli vonatkozás szembetűnő pl: Ki magát hamar elneveti, (az) nincs messze a bolondságtól; aki másnak vermet ás, (az) maga esik bele, addig kell a vasat ütni amíg (az) tüzes; nem mind

gomba (az) ami hamar nő Láthatjuk, hogy e mondatok csak a mutató névmások nélkül mondhatók magyarosnak.

Nagyon sok helytelenségre akadunk a végett, folytán és miután használatánál.

Helytelen pl.: fejfájása végett távoznia kellett; betegsége végett nem jöhetett el; ezt nem mondhatjuk, mert a fejfájás és betegség ok és helyesen miatt névutót kell használni.

A folytán annyit jelent, hogy valami folyamatban van s így oly esetekben, midőn az alkalmazkodásnak vagy a következménynek akarunk kifejezést adni, helyesen a szerint vagy a következtében szavakkal alkossunk határozókat, pl: becses megbízása szerint jártam el; a legújabb hír következtében részvényeink hanyatlottak stb.

A miután időhatározó mellékmondatokat kezd pl: miután a tatárok kivonultak az országból, a menekültek visszatértek elpusztított falvaikba. Helytelen tehát a miután használata módhatározó mellékmondatok előtt s helyesen minthogy és mivel okkötőket használjunk. Szembetűnő helytelenségek a következők: miután betegsémem az ágyban tartott; miután kísérletem nem sikerült.

A ragokat elhagyni, csakis ott szabad, hol az összetartozás szembetűnő s ha a ragok egyenműek pl: szíve — s lelkének az a vágya. — Kivételt képeznek az elhagyások költeményekben, hol a költő az ütem, a láb vagy a rim kedvéért el a költői szabadsággal pl:

Hogy mondhassuk csend — s viharban:
Szent hazánk!

(Fóti dal, Vörösmarty.)

A nak-nek rag elmaradhat: ha melléknév, tulajdonságjelző főnév vagy számnév választja el a birtokos jelzőt a birtoktól, pl: „Lehullott a rezgő nyárfa ezüst színű levele”; az erdő mélyéből föl-fölhangzott a tárogató síró hangja; az ifju kimentette a vízből a koldusasszony két gyermekét.

Gyakrabban találkozunk azonban ezen hibák megfordítottjával, vagyis a ragok használatával, ott hol arra szükség nincs. Különösen sok helytelenségre akadunk a birtokos jelző nak-nek ragjának használatánál, pl: szememnek könnyétől, édes anyámnak háza, helyesen: szemem könnyétől; édes anyám háza.

A birtokos jelző-nak-nek ragját használjuk: 1. Ha nem közvetlenül a jelzett szó előtt áll, hanem akár csak egy szóval is el van tőle választva pl.: „Hunyadi Jánosnak vagyok én gyermeke”.

2. Ha nem a jelzett szó előtt áll, hanem

utána következik pl: „Jégyöngyétől szeme harmatának.” (Távolból, Petőfi).

3. Ha neki magának is van birtokos jelzője, pl: a szomszédom házának teteje leégett.

Sok helytelenségre akadunk a kötőszavak alkalmazásánál. Helytelen az is kötőszó alkalmazása a föltételes mellékmondatokban így; bármennyire is tehetném; ha el is jöhetnek; ha el is vihetném; helyesen: bármennyire tehetném is; ha eljöhettek is, ha elvihetném is; azaz: az „is” kötőszó mindig a feltételt kifejező állítmányt követi

A hanem és de kötőszók helyes alkalmazására elfogadhatjuk Arany Jánosnak a „Viszszatekintés” című értekezetben kifejtett, úgy szólván megállapított szabályait. „Talán szabályul lehetne megállapítani, hogy míg a hanem egyszerű nyugodtsággal választja külön a mondat részeit: a de már inkább fölemeli az utórészt, s az ellentétet élesen jelöli meg. A hanem gyöngébb nyugalmas fokozat, ezért alig tudnék esetet hol a de kötőszót helyettesíthetné, mert a szólótól függ, kiemelje-e a mondatot vagy se; innen van, hogy a hanem pótolja a de-t, anélkül, hogy sértene, valamint a folytonos halk beszéd nem sértő, az ellenben a helyen kívüli kiáltás, melyhez hasonló eset fordul elő akkor, midőn a nyugodt hanem helyébe az erősebben jelző de kötőszót tesszük ott is, hol csendes hangra volna szükség.”

Válasz a Pénteki levélre.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

A „Pénteki levél” olvasása mindig élvezetet nyújt nekem, mivel az abban előadott igazságok — habár a toll itt-ott egy kis epébe van mártva — mindig úgy sorakoznak, mintha a szakavatott kertész egy szép rózsza csokrot állítana össze.

Az utóbbi Pénteki levélből azonban a cseléd „kérdésre” vonatkozólag még hiányzik egy némely igazság, a mit én — nem szakavatott író, — de szakavatott háziasszony, megpróbálok pótolni.

Tagadhatlan, hogy a mostani szociális áramlat miasmái megfertőztették még a levegőt is és ez a leány cselédeket ép úgy megmetyeljezte, mint a mezei munkásokat, vagy a mesterlegényeket. Ma már mindenki jogot tart az élethez, mindenkiben felébredt az emberi önérték. De fájdalom a kötelesség tudása annál jobban hanyatlott. Ez pedig áll nemcsak az emberiség legalsóbb osztályánál, de még a képzetebbnél is, mint egy cseléd-leány.

mely csakhamar egybeforr az övével s úgy maradt hajnalhasadáig.

A nap már forrón tüzelt, midőn mi a közeli mecsetbe indultunk, melytől Fatime örökre elbúcsuzni készült. Utközben ismét azt hangoztatta, ha igazán szeretném áttérnék a mohamedán vallásra. Persze én hasonló érvel akartam őt a keresztényanyaszentegyház javára megnyerni.

Együtt léptünk be a mecsetbe, ebbe a titokzatos tündércsarnokba, melynek hófehér márvány falaira illatos rózsák ide s tova kuszó indái szöttek arabeszk szőnyeget. Az oszlopocsarnok közepén bősugaru kut ontá fehér habjait, a terrász körül citrom és narancsfák virágos ágai fontak ésbontóan bódító koszorút. Végre oly helyhez értünk, hová nem léphetett be hitetlen, tehát magára hagytam Fatimet, ki néhány lépést tett előre, míg beért a szentélybe. Itt égre emelte gyönyörű, nagy szeméit, majd leborult, s átszellemült arccal esküdött fel újra a profétának.

Ez a földöntuli látvány, ebben a tropikus növényzet lehelte fűszeres légben, no meg égő szerelmem — egy pillanatra meg-ingattak hitemben. Odaszerettem volna borulni Fatime lábai elé, hogy — igen, áttérek az ő vallására, de e pillanatban hátrafordulva, a

kijárat felé indult Fatime, s intett, hogy kövessem.

Délben már hajónkon ültünk, mely csöndesen szelve az aetiop vizeket, Európa felé vette útját.

*

Sűrű fenyvesektől övezett kastélyomba vittem Fatimet, az én egyetlen szerelmemet, kit e komor falak hallgataggá, bánatosá tettek. Pedig minden kívánsága teljesült. Szobáját keleti stylusu butorokkal rendeztem be, s tropikus növényekkel díszítettem, szőnyegeiről az ezeregyéj meséiből vett rajzok mosolyogtak rá, kedvenc hangszereit is magával hoztuk, melyekkel keleti dalait kísérte volt, de hiába minden — a sivataghoz szokott szemnek idegen maradt az én erdős, bérces szép hazám! Fatime pedig, ha látta, hogy bánata fáj nekem, egyre vigasztalt:

„Majd megszokom. Hisz ha öledbe ülve lehunyom szemem, lelkem újra ott jár forró hazámhan, Egyiptomban; látom búbajos tájait, örökzöld tropusait, szemeidben a kék Nilusban visszatükröződő eget — hát mi kell még? — hisz mindenem meg van, ha szeretsz . . .”

S ezt oly szent meggyőződéssel mondta Fatime, hogy nem kételkedhettem, de csókjai is szenvedélyesebbek voltak mint valaha.

Csak egy kívánságunk volt még, mely-

től házasságunk függött, a vallás kérdésének megoldása. Ha leszállt az este, s a szellő ablakunkhoz hordta közeli falvak harangszavát (ilyenkor mindig a gong jutott Fatime eszébe) — a bibliából olvastam egy-egy érdekesebb részt, melylyel csakhamar megnyertem tetszését, de azért hajthatatlan maradt, s csak azt mondta: „Légy te mohamedán”!

Egy reggelen hervadtabbnak találtam Fatimet, mint máskor. Sápadsága egyre feltűnőbb lön, melyhez érvágytalanság, s általános gyengeség is járult. Orvost hívtam, ki megvizsgálta Fatimet.

Még hat hetet jósolt a betegnek. Azt hittem megőrülök a fájdalomtól, szinte feljajdultam a gondolatra, hogy meg kell válnom Fatimétől, kit az életemnél is jobban szerettem, imádtam.

*

Gyönyörű májusi délután volt. Drága Fatimem végre jobban érezte magát. Megvallotta, hogy bizony nagyon meg volt ijedve, mire én megsugtam neki, hogy azért gyógyult meg, mert felgyógyulásáért a szűz Máriához könyörögtem, kit ő már elbeszéléseimből ismert. Felragyogott arca, s megtörtént a nagy csoda . . . Fatimét még az este megkereszteltük.

Másnapra tüztük esküvönket, melyre

Telefon sz. 129.

Az idény előrehaladottságánál fogva

Telefon sz. 129.

Szörmeboák

és jáger alsóruhák, télikeztyük, harisnyák, mélyen leszállított áruk mellett. Továbbá legújabb ruhadíszek nagy választékban

kaphatók: **Kohn Ignác** női-, férfidivat és rövidáru üzletében Nyiregyházán.

Azonban ki a helyzettel és adott viszonyokkal számolni tud, — pedig ezt tudni kell — ha radikálisan nem is segít a bajon, enyhíteni képes.

Kit is nevezünk jó cselédnek? Aki hü, szorgalmas, okos, serény, igyekvő, nem feleselő, nem szószátyár, nem torkoskodó, türelmes, erkölcsös stb. stb. Na kérem szépen ezt mind megkívánjuk attól a cselédleánytól, aki az emberiség legalsó tokán áll; holott mind ezen tulajdonságokat még a jobb osztálybelieknél sem igen találjuk egy személyben összpontosulva.

Valljuk meg tehát őszintén, hogy a háziasszony talán tulkövetelő is a cseléddel szemben.

És tulajdonképen hol is mutatkozik az a cselédmizéria leginkább? Bizonyára ott, ahol a háziasszony „finomnak” tartja magát arra, hogy a cseléddel szépen beszéljen. Pedig a mai „cucilista” világban a fenhéjazó parancsokkal nem lehet annyira menni, mint a szép szavakban kiosztott munkarenddel.

Igaz, hogy míg mi falun laktunk, nem tudtuk, mi az a cselédmizéria (az igaz, hogy itt is csak hírből tudjuk). Nem ismertük ezt a fertőző betegséget; mert a cselédeket rendszeren magunk neveltük magunknak. A bérkocsis vagy juhász kis lánykája már pici korában bejárt hozzánk, ahol megkapta az ő kis ételét, kevés nyalánságát, csecse becséit, ami egy gyermek előtt kedves. Mikor nagyobb lett, őrzötte a libát, pulykát, ha feljebb serdült, bekerült a konyhába, innét a szobába és szolgált addig, amíg férjhez nem adtuk. Ha a mi cselédjeinknek nem voltak ilyen lányai, volt más szegény, árva, aki az istápolásra rászorult. Neveltünk magunknak jó cselédeket, jó, szorgalmas, takarékos munkásokat másnak is.

Hogy aztán a véletlen ide sodort Tírpárország fővárosába, bizony nehezünkre esett a megszokott, hü cseléd nélkülözése. Azonban számoltunk a helyzettel, a viszonyokkal és ez eddig elhárította tőlünk a fent jelzett ragadós kórságot.

Bánjunk szépen és jól a cseléddel, adjuk ki neki az ő ételmét jóllakásig és gondoskodjunk róla, hogy az a cselédleány napi fáradságait jó és tiszta ágyban pihenhesse a hanyagságokat és mulasztásokat erélyesen — de nem szitokkal és átokkal pótolgassuk — és akkor annak a cselédnek is sokkal több kedve lesz a dologhoz.

Mindig többet ér a jó parancsoló, mint a rossz munkálkodó.

már régen elő volt minden készítve. Kívánságára ezer rózsát szedtettem össze a környékről. Magunkra maradvra színes terveket szőttünk, de édes betegem csakhamar elfáradt az örömtől, s elaludt. Én is aludni tértem, de ezer és ezer gondolat járt keresztül-kasul agyamban, s megviradt anélkül, hogy szemeim lehunytam volna.

Másnap Fatime ismét gyöngének érezte magát, tehát karosszékébe ültették. Első dolga az volt, hogy a plébános keresztelési emléket, (egy Mária-medalliont) megcsókolja, s a nyakába tegye. Szinte kipirult az arca az örömtől, melyet a mai nagy naptól várt, midőn csöngettek.

Az orvos jött. Néhány üdvözlő szóval kedveskedett a betegnek, majd félrehívott engem, s tudtomra adta, hogy... itt a vég, készüljek el mindenre. Miután jól kisírtam magam, visszamentem Fatimehoz, ki szendergett éppen. Zokogásomtól felébredve rám meresztette üvegesedő szeméit, s mintha túlvilági hangon szólított volna:

„Henrik... Henrik... miért e sirás... hisz Fatimed jobban van.”

Aztán felülve mosolyogni próbált:

„Ma lesz az esküvőnk... nőd leszek...”

Tehát megenged a Pénteki levél írója, ha az a véleményem, hogy nemcsak azzal lehet elhárítani a cseléd mizériát, ha a háziasszony maga dolgozik, hanem inkább azzal, hogy jól bánunk a cseléddel és nem vonjuk meg tőle mindazt, ami őt megilleti.

Minthogy ezt az utolsó Pénteki levélhez hozzá fűzni kívántam, kérem a Szerkesztő Urat ezen csütörtökön írott soraim közlésére; ha bár a tartalma csütörtököt is mond.

A papír és annak értéke.

Milyen fontos tényező a kulturánál a papír, és milyen az eredete, erről igen sokat lehetne írni. Minden esetre nagyon hasznos találmány, melyért hálásak lehetünk a feltalálójának. Sokan megy keresztül az az anyag a miből a papír készül. Rongyokból csinálják, melyek valamikor szép új ruhák voltak, és némelyikhez egész regény fűződik. Hódíthatott abban ünnepezt művésznő, szép leány, sőt menyasszonyi ruha is lehetett, de munkás zubbony is akad köztük. Egy-egy történet fűződik minden iv papírhoz, részint szomorú, részint vig. Ha a papír beszélni tudna sok érdekes dolgot közölhetne, de mivel erre képtelen, beszélünk mi rajta, már t. i. ki-ki a maga módja szerint.

Ha a papír nem volna, hírlapok meg könyvek sem léteznének, s nagy kérdés, hogy mit csinálna az a sok író, meg versfaragó? Talán kénytelen lenne a kaszához és kapához nyulni, hiszen a régi felfogás szerint ők ugyanis kapa-kasza kerülők. Napjainkban — ezt maguk a tollforgatók is írják — nagyon kevés a földmivelő munkás és tulságosan sok a latianer ember. Ha újságot nem csinálnának, nem tudnánk meg belőlük hányan lettek öngyilkosok, hányan szerelemből és hányan különféle sikkasztások miatt, hány párbaj volt a képviselők és a nem képviselők között. Ha papír nem volna váltót sem lehetne aláírni, de legalább hamisítani sem. Mire irnák az ügyvédek az aktákat. Nem képzelek el ügyvédet egy nyaláb periraf nélkül. Talán jobb volna, kevesebb volna a válóper. Ha papír nem létezne, nem kapnánk újév táján adóintést, szabó és kereskedő számlákat. De mire irnák az orvosok a receptet, e nélkül nem adná ki a gyógyszerész az orvosságot és még megtörténhetne, hogy a beteg orvos és patika nélkül meggyógyulna. Ha papír nem volna mire irnák a szerelmes leveleket? Nem lehetne apró-

eddig ugyanis úgy éltünk mint apa és leánya... a rózsák, hol vannak a rózsák, ... ezer, nem kevesebb... az ablakot nyisd ki... megfulladás... mily szép volt az élet... most még szebb lesz... de nem itt... menjünk vissza Egyiptomba... emlékszel... a Nilus... a mecset... fádom, takarj be... ne oly nagyon, levegőt... ölelj... Henrik levegőt... megfull... ..

Előre hanyatlott és kiadta szeplőtlen tiszta, leánylelkét... E pillanatban érkezett meg a menyasszonyi myrtus koszoru és az ezer rózsza, amelyekkel tele hintettem drága tetemet, s amelyeket két napig könnyeimmel öntöztem.

Fatime szobája még ma is úgy van, mint tíz évvel ezelőtt, mikor utolsó útjára vitték onnan. A padlón elszáradt rózsák hevernek — néhány az ezerből, — íróasztalán a legyezője félig kinyitva, amott egy keztyű, azon mód, ahogy kihullott kezéből, a kerévet balsarkában egy gyűrött könyv, egykori olvasmánya... a korán...

Ezt csak az ajtón át látom, de belépni nem tudok az ő szobájába, hisz megölne a fájdalom... ..

Sphinx.

hirdetéseket sem olvasni, a légyottok sem sikerülének, szóval egy siralom völgy lenne ez az egész világ. Hála neked papír, általad minden a maga kerékvágásába megy. Menynyire szerethetnek azok kiknek valami motoszkál a fejkébe, és ha azt leírhatják, egész megkönnyebülve érezhetik magokat. Ha papír nem volna hangjegyek sem lehetnének, a karmester hogy vezényelne és a zenészek hogy játszanának kota nélkül.

Hallottam egy uri nőtől, hogy ő a napilapok között az Egyetértést szereti legjobban, mert abba jól lehet pakolni. Akkor még az Egyetértés nagy alakban jelent meg, most még arra a célra sem használhatná az illető, mert nagyon kis formában készítik, mintegy jelképezve az emberek között igen kis mértékben létező egyetértést.

Ha papír nem volna, nem volna bankó, cipelhetnénk vagy emeltethetnénk a sok ezüst, arany- és rézpénzeket. Szolga kellene aki utánunk hordja, és az is megtörténhetnék, hogy elillnna vele. Szóval papír nélkül sem művelődés, sem pedig vagyoni gyarapodás nem létezne. A sok értékpapírt sem tudnánk mire nyomni, ami nélkül azonban sok embernek sem lenne értéke. Tudnák még számtalan dolgot felhozni, a melyeket azonban a nyájas olvasó kitalálására bízok.

Ungerleider Emilia.

Az izraelita nőegylet 1908. január 4-iki bálja.

Bár a nőegylet fennállása óta olyan kevesen soha sem voltak még, mint éppen ezen a bálon, de okolni ezzel senkit sem lehet. Fájt, hogy a végzet éppen a bál előtt sujtott le, vont gyászba családokat, akik a kegyelet kötelességét teljesítették, de meg kell nyugodnunk benne. Megtett a rendezőség mindent s ezek előtt az elnöknő önagsága Grósz L. H.-né urnó tevékenységét sem mulaszthatjuk el kiemelni s mégis kimondjuk: kevesen voltak. Ugy tünt fel nekünk ez a kis mulatság, mint egy nagyobb család zsúrja, ahol mindenki otthon felejt mindent s mulatgatni, szórakozni jött fel.

Zoltán Marcsa, Ferenczi Marcsa, Klár Ilonka, Schvarc Margit, Ungár Irénke voltak fenn a lányok közül. Talán a legbájosabb őt lány. Táncoltak is eleget. Szinte féltünk, hogy annak a folytonos táncoltatásnak rossz vége lesz, vagy tán kosár osztás, de nem volt semmi baj. Reggelig tartó, hangos jókedv mellett folyt le a „kis” bál. Lovagias ügy sem volt.

A leányegyesület — így mondják — kifárasztja a közönséget. Feltevés. A leányegyesület a legszebb uton halad s sok tekintetben egy célt szolgál a nőegyesülettel. Az még az újdonság ingerével hat s tán vonzóbb is. Ennek így kell lenni. Bizzuk a későbbiek a „fejlődés” nagy törvényére s jószoljuk meg Isten nevében, hogy jövőre, ha voltak volna is hiányok, eloszlának, ha voltak kétségek, eltűnnek s a régebben híres „bál” újra nagy, újra zuffolt lesz.

A nőegyletnek hivatása szent. Abba profán dolgokat belevinni nem szoktak, nem szabad. A szegény felruházottak imája nem csillogást kér; a bálterem fénye is vethet árnyékot. Akik nem voltak ott azok is hozhatnak az „irgalmasság” nevében áldozatot. A jókedv nem lehet kiszámított, de az adakozás mindenkinek vagyonaíhoz mért.

Vasárnap hajnalban avval a meggyőződés-sel hagytuk el a báltermet, hogy bent hagytuk a „formát” s elfektettük szivünkben a „lényegét.” A selyem ruha és a frakk külsőség, a sziv minden, a lényeg. S ha van nagy jószág, van boldogság, azt nem a hangos jókedv teremti meg, hanem a mások boldogítása. Emberek vagyunk. Van szivünk s jó ha néha

Báli újdonságok! keztyük, legyezők, gasok és ruhadiszek nagy választékban Menyasszonyi koszoruk és fátjolok. **STERN SÁNDOR** uri- és női divatüzletében Nyiregyházán, Pazonyi-u. 2.

az kerekedik fel bennünk. A szegénységet nem a szegényeknek kell takarni, hanem a gazdagoknak. Ez az istennek tetsző.

dr. Cs. G.

Közöljük a következőket is:

Jegymegváltás: Leveleki Ármin, (Budapest), Burger Pál, Fried Dániel, Klár Gusztáv, dr. Flegmann Sandor 20 K, dr. Gara Leó 15 K, Führer Ignác, Glück Dezső, Erényi Sándor, Silberstein László, Groák Lajos, Groák Ödön, Vadász Leó, Burger Mór, Leveleki Mayer, Bergstein Adolf, Czinczár József (Megyasszó), Rosenbaum Jenő, dr. Hoffmann Mór, Rosenthal Gyula, Ungár Géza, Gansel József, Somogyi Gyula 10 K, Hartstein Antal, dr. Hartstein Sándor 7 K, Ernst Vilmos, Hartstein Ernő, Glück Béla, Britz Miksa, Gara Henrik, Springer Géza 5 K, özv. Róth Gyuláné, Hirschler Mór 4 K, Zuckor Henrik 20 K, dr. Flegmann Jenő 15 K, ifj. Henffel Lajos, Flegmann Bertalan, Klár Leó, Bodor Zsigmond, Kellner Lajos, Feldheim Emánuel 10 K, Lichtmann Vilmos 6 K, dr. Goldmann József, Ungár Béla, Ehrenfeld Márton, dr. Propper Dezső 4 K, dr. Blum Imre 3 K.

Felülfizetések: Grosz L. H. 43 K, Weisz Ferencz, Weisz Lipót (Szakoly), Kovács László, Klár Samu, Propper Ödön 13 K, Hoffmann Mihály, Zoltán József 10 K, Führer Mihály, Klár Andor, özv. Báshy Barnáné 8 K, Silberstein Miklós, Lichtmann Dezső, dr. Rosenberg Emil, Wirtschaftfer Ottó, Klár Jenő 7 K, Ungár Lipótné, Klár István, Schön Sándorné 5 K, Schwartz Izidor, Ungár Barna 3 K, Silberstein Ignác, Szántó Ignác, dr. Gara Sándor, N. N., Szabó Dezső, Lichtmann Imre, Gansel Arthur, Szunyoghy Béla, Csongor Gergely, Klár Miklós, dr. Lefkovits Jenő, Rosenberg Tibor, Benedikt Sándor, Bálinth Artur, Szamuely Ignác 2 K.

Pénteki levél.

Közös konyhák vége.

A Pesti Hírlap egy-egy husz soros kis napihírét nemcsak a szememmel, de valahogy a lelkemmel is szeretném én mostanában végig simogatni. Ahogy jönnek azok rendes bizonyossággal, hozván híret a közös konyhák siralmas végének.

Temesvár, Szeged, Kassa, és mire nyomdafestéket iszik ez a levél, nem tudom én még hány közös konyha adja be már addigra a kulcsot, éppen olyan gyors egymásutánban, amilyen gombamódra szaporodtak volt annak idején. Anyi is volt az életük éppen, mint a gombának. S a hasznuk az emberek általános szokása, maguk kárán okulni.

Pedig milyen hozsannákat zengtek eléje papiroshölcselők, hogyan terigették utjára a könnyenhívás pálmaleveleit, s a felületesség felső ruháit! Hogy számították előmbé, lásd-e, lásd, gonosz kételkedő te, milyen óriási megtakarítások lesznek majd, micsoda előnyök, micsoda kényelmek; micsoda gyökeres orvoslása a legelőhiány okozta husrágáságnak, negyven szakácsné elbocsátásával hogy megtelik majd két vagy öt vagy tizezer cselédhely, és a hatvankilencz mellékutcán üresen maradó speizok és konyhák mennyire leszallitják majd a piactér megfizethetetlen boltbéréit!

És én, gonosz, hitetlen Tamás, a számoktól félig agyonütve, káprázatos álmoképektől kábult fővel, leobstruált nyelvvel mindössze csak integetni tudtam, mint a porcellánmadarin az öreganyám kvadroppján, hogy nem, nem én nem hiszek, mindezek dacára sem hiszek a közös konyhák teremtő, ujjáalkotó, világforgató erejében. Én nem hiszek önzetlenségeket, ha emberről van szó, (állatról is legföllebb buta tehetetlenséget),

én nem hiszek csodákat, én nem hiszem, hogy tíz ember egyforma édesen egye az aranygaluskát, egyforma paprikáson a magyar tokányt. (az oláh tokány ugyanis málélisztből fő, s kecsketejjel öntődik le. De nem a közös konyhákban.)

Én nem hittem, hogy ha én nem tudok takarékoskodni az én pénzemmel, akkor más tudjon nekem takarékoskodni véle. Nem hittem, hogy a cseléd egy nagyságával ne tudjon kijönni, azonban negyven nagyságát ki tudjau elégiteni. Nem hittem, hogy a nagyságák mindössze és kizárólag csak a konyhánál töltenek haszontalanul az idejüket, s hogy nem a korzózásán s a cselédpletykákkel telített jourokon kellene inkább fuszeklistoppálásra való időt spórolniok.

És akkor kezdtem megtapasztalgatni valami kellemtelen dolgot. Hogy egyformán éreztem magamat, mint aki álmodik, s azt hiszi, a világ az ő álma szerint van volta- képpen berendezve, aztán fölébred az ő álmaival szörnyen ellenkező valóságokra. Jöttek a közös konyhák, sorra, rendre, itt, amott, kisebb nagyobb vidéki városokban, Budapesten, sorra talán valamennyi kerületben.

Hát akkor elkezdtem magammal diskurálni. Vajjon nem-e én tévedtem? Nem-e én vagyok elmaradva szörnyen a világ állásától, nem-e én vagyok idegen, ismeretlen a való életben? És vajjon nem-e azoknak volt igazuk, akik 1440 koronát költeni három ember és egy gyermek esztendői ebéd és vacsorakosztjára, kenyér, tej, kávé, reggeli és oszonna nélkül, 2400 korona átlagos fizetésü uriemberéknél óriási spórolás? S akik azt mondják, hiszik és erősítik, hogy a fönmaradó 960 zage kilencszázhatvan koronából még fölségesen kitelik a lakás, (konyha, kamara nem kell, csak egy cselédszoba) fűtés (ebéd és vacsoratüz megspórolva) egy cseléd bére (mert az 1200 frtos fizetésü uriemberék három szakácsné tartanak ha otthol főznek) adó, ruha, szóval az ebéd és vacsorán kívül még a háztartáshoz néminémüképpen elkerülhetetlenül szükséges apró zugeherek.

Hát olyanformán voltam aztán véle mint a ballerina-budget-vel. Bizonyosan — beosztják. Okosabban, ügyesebben mint én, szárazeszü, nehéz gondolkodású öreg ember.

Hanem hát mindegy. Osszák be. Fözzenek közös konyhán, mossanak közös kátlanban, melegedjenek közös kályha mellett. Nekem mindegy. Én nem megyek közzéjük. Most sem, később sem. Soha sem. Ha valamikor saját háztartásom lesz és annak az asszonya a közös konyhába beiratkozik, elvállalok az urától. S aztáú slussz. Nem bosszantott többet a közös konyha. Hát nem az én guszтусomhoz való. De ha másnak tetszik, hát csak élvezze.

Hanem most, most, elolvassván a bukásokat, hát . . .

Tisztelettel kérjük olvasóinkat sziveskedjenek az előfizetéseket mielőbb megújítani, nehogy a lap szétküldése akadályokba ütközzék. Lapunk előfizetési árai a címlapon olvasható.

HIREK.

A Bessenyei-kör estéje.

A Bessenyei Kör harmadik művésztétjét a jövő szerdán, január 15 én rendezi.

Az estén Ripper Alice a legkiválóbb zongoraművésznök egyike, Bosnyák Zoltánné, Sándor Erzsé az operaház tüneményes hangú fiatal énekesnője és Szávay Gyula a Petőfi társaság tagja, a debreceni kereskedelmi és

iparkamara titkára működnek közre, az ének-számok zongora kíséretét ezuttal is Dienzl Öszkár látja el.

A 15-iki este tehát méltón fog sorakozni az eddigiekhez.

Az est műsora a következő:

1. Bach—Stradal: II. orgona-hangverseny (Allegro—Moderato—Adagio—Allegro). Zongorán előadja: Ripper Alice úrhölgy. 2. Csengettyü-ária, Délibes „Lacmé” c. operájából. Énekl: B. Sándor Erzsé úrnő, a m. k. Opera művésznője. 3. Költemények. Irta és előadja: Szávay Gyula, a Petőfi-Társaság tagja. II. 1. a) Mendelssehn: Dalok szöveg nélkül. Op. 62., 25., 34. sz. (Fonódal.) b) Strkuss—Menter: Hangverseny-keringő. Zongorán előadja: Ripper Alice úrhölgy. 2. a) Nagy ária Verdi „Rigoletto” c. operájából. b) Farkas Ödön: Sir a nóta . . . Énekl: B. Sándor Erzsé úrnő. 3. a) Chopin: Nocturne. b) Liszt: Rapszódia. 15. sz. Zongorán előadja: Ripper Alice úrhölgy. Zongorakiséret: Dienzl Öszkár. A műsor egyes számai alatt a terem ajtaít zárva tartja a rendezőség Jegyek váltóhatók január hó 11-edikétől január hó 15-én este 6 óráig a Ferenci-féle könyvkereskedésben s este 7 órától kezdve a pénztárnál és pedig az emelvénytől jobbra és balra eső első és második sorban tagnak 5 K-ért, nem tagnak 8 K-ért; az emelvénytől jobbra és balra eső harmadik és negyedik sorban tagnak 4 K-ért, nem tagnak 7 K-ért; az emelvénytől balra eső többi sorokban, továbbá a középszékek hetedik és nyolcadik sorában tagnak 3.50 K-ért, nem tagnak 6 K-ért; a többi sorokban tagnak 3 K-ért, nem tagnak 5 K-ért. A 7. és 5. sz. kis páholy ára tagnak 20 K, nem tagnak 30 K; a 4. sz. nagy páholy ára tagnak 25 K, nem tagnak 35 K; a 2. és 1. sz. páholy ára tagnak 18 K, nem tagnak 25 K. Számozatlan ülőhely ára tagnak 2 K, nem tagnak 4 K. Műsor a pénztárnál 40 f-ért kapható.

A király Siket Trajánt, a szabolcsmegyei posták ellenőrzésével megbízott nagyváradi posta-távirdai igazgatóság vezetőjét, igazgatóvá nevezte ki.

Uj egyetem. Bennünket is érdekel, hogy beavatott helyről azt jelentik, hogy az uj egyetemeket Debreczenben, Pécsen, Szegeden, Kassán és Pozsonyban helyezik el. Műegyetemet Temesvár kap.

A vármegye elhatározta, hogy a közpénzek a nyiregyházi, nyirbátori, nyirmadai, kisvárdai takarékpénztárakban, a nyiregyházi agrár takarékpénztárnál, a szabolcsi hitelbanknál, a nyiregyházi általános hitelintézetnél, a kisvárdai ipar és kereskedelmi banknál, a kisvárdai gazd. és keresk. hitel-szövetkezetnél, a szabolcsmegyei takarékpénztárnál, a dombrádi népbanknál, a mándoki hitelszövetkezetnél, az ujfehértői takarékpénztárnál, a nyirbátori népbanknál, a polgári gazd. és keresk. hitelbanknál helyeztessenek el.

Névmagyarosítás. A nyelvben és érzel-mében megmagyarosodott nyiregyházi nép idegen hangzású családi neveit csak azért nem változtatja meg, mert megszokta és nincs eléggé felvilágosítva, hogy a név is kötelez. A polgármester mozgalmat akar indítani a névmagyarosítás ügyében, ami nagyon is dicséretére fog válni. Az 1907. év I-ső feléről, most adta ki a miniszter jelentését, melyszerint 9-en változtatták meg Nyiregyházán nevüket. Ez a szám nagyon kevés a városunkban 10—15,000-re tehető idegen vezetéknevvel bírókhoz képest.

Földrengés. A szomszédos Beregme gyében jan. 5-én földrengés volt, melynek hatását a műszerek Szabolcsme gyében is regisztálták. Hársfalván több épület összedől, nálunk azonban látható nyomok nem maradtak.

Továbbá:

Illatszert	10 krtól
Borotva	60 „
Szappan	4 „
Fogkefe	18 „
Fésű kazetta	1.20 „

Sárcipő és más árucikk igen olcsón kapható.

RÉGI dolog az, hogy mindent a készítőjénél vegyünk. Tehát bélelt bőrkeztüüt 1 frt 50 kr. kötött keztüüt 24 krajcárért és feljebb csakis Blumberg József, keztüü-, fűző- és kötszergyárában és illatszert-raktárában, Nyiregyházán vegyünk !!

A földmivvelésügyi miniszter felhívta a vármegyéket, hogy a történelmi nevezetességű erdő részleteket és magános fákat özszeírassák, mivel gondoskodni akar azok védelméről.

Építész kongresszus. A magyar mérnök és építész egyesület felhívja mindazokat a jelentkezőkre, akik a május hónapban Bécsben rendezendő építész kongresszuson részt akarnak venni.

Eljegyzés. Schleifer Vilmos, előnyösen ismert helybeli kereskedő a napokban tartotta eljegyzését özv. Balogh Vinczéné sz. Mayer Margit urhölgygyel, Zentán.

Könnyítés a fegyvergyakorlaton. A fegyvergyakorlatra a behívottak ez évben márcziustól szeptemberig terjedő időben a nekik legjobban megfelelő napok alatt teljesíthetik a bevonulást. Ezzel az intézkedéssel azt akarja a miniszter elérni, hogy a polgári foglalkozásokban minél kisebb mérvben gátoltassanak a gyakorlatra behívottak.

Felfüggesztett munkaszünet. A miniszter megengedte, hogy Nyiregyháza, Kisvárdai és Nyirboghány vasúti állomásán kirakott árukat vasárnap is ellehessen fuvaroztatni.

Hymen. Auspitz Ármin helybeli kereskedő eljegyezte Beck Rózsika kisasszonyt Fényeslitkéről.

Kongresszus. Az állami, törvényhatósági, városi és községi nyugdíjasok februárban országos kongresszust tartanak Budapesten. A bejelentések Rónay Lajoshoz (Bpest, Szentendrei-u. 27.) intézendők.

Reményteljes csemete. Egy öklömnyi, megromlott gyerek, különös kedvtelésre szánta magát. A reményteljes csemete ugyanis a múlt szerdán felpattant egy gazdátlanul ácsorgó szánra, és vágatva hajtott a vasútra vezető úton végig. A jelzett úton posztoló rendőr azonban elfogta a kis genosztévót. Míg a rendőr a megvadult lovakkal bibelődött, a gyerek megugrott és felkapaszkodott egy másik gazdátlan szánra és a lovak közé esapva, neki vágott a mezőnek. Sulek rendőrnek nagy fáradságába került, míg a fiút elfogta és bekísérte. Ez a Szakoleczai Gábor nevű gyerek folyton barangol, és teljesen megérett a javítóintézeti oktatásra.

Berlicz iskola. Egy pesti tanár Nyiregyháza Berlicz iskolát szándékozik felállítani. Kezdetben a német, franciát és angol nyelvet fogja csak tanítani.

A gör. katolikusok karácsonya. A helybeli gör. kath. híveknek kellemes meglepetésben volt részük. E hét keddjén kezdődött a karácsonyi ünnepük és annak ugy első, mint második napján, az ünnepi misén Ruttkay Jolán urleány és Czimbolinetz János, szebbnél szebb alkalmi énekek szabatos előadásával gyönyörködtették a híveket.

Táncmulatság. Folyó hó 5-én a róm. kath. ifjúság sikerült táncmulatságot rendezett, melyet megelőzőleg műkedvelői színelőadás volt. Felhő Kláriban kiválóttak Szilágyi Mariska, Szilágyi Ilonka, Komlós Margit, Komlós Irma, Egry Ilonka, Ordelt Gyula, Matolcsy Géza, Matolcsy Zoltán. Ezenkívül a többi szereplők is megérdemlik a dicséretet. Azt azonban nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a színház olyan hideg volt, hogy a közönség egy része idő előtt tavozott.

A kivándorlás szemmel tartása érdekében elrendelte alispánunk a kivándorlási statisztikának községenként való összeállítását.

Dalestély. A nyiregyházi dalegylet ma este Nyirbátorban dalestélyt rendez. Az általános érdeklődésből a sikert biztosra lehet venni.

Kötelező oltás. Aradmegye gazdasági egyesülete megkereste vármegyénk gazdaköreit, hogy a lépfene elleni kötelező oltás mellett állást foglaljanak.

A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egyesületének nyiregyházi fiókjá vasárnap tartott választmányi gyűlésén dr. Prok Gyulát nagy lelkesedéssel tiszteletbeli elnökké választotta.

Szökött katonák megkegyelmezése. A honvédelemügyi miniszter rendelete szerint idegenben a konzulátusoknál, belföldön pedig a szolgabíróknál kell a szököttöknek nyilvánítt katonáknak jelentkezni, ahol jegyzőkönyvet vesznek fel velük.

Mély sir. Amikor Csobay András 51 éves kisvárdai lakos itthagya szülőföldjét, nem gondolta, hogy a jacolscrecki bánya több száz méter vastagságú boltozata temeti maga alá. És ebből a mély sirtől mintha a lelke jönne ide közzénk, hogy intsen bennünket a hazai röghöz való ragaszkodáshoz. Megrendítő dolog, hogy karácsony estéjén a tudtán kívüli özvegy karácsonyfát állítva, a gyermekeivel örvendett a Krisztus születésének. De a kis család imája nem óvhatta meg a gazdát, aki 290-ed magával azokban az órákban vivta haláltusáját a föld mélyében, élelemtől és levegőtől elzárva. Szomorú eset, amely azonban Amerikában olyan mindennapi...

Halál torkában. Tegnapelőtt délután Barnák János dohányt hozott a debreceni úton városunkba. Éppen akkor ment Oros felé a vonat, amely a szekeret az átjárónál derékba kapta. Egy pillanatig tolt a már meglasztított vonat a járművet maga előtt, amit a bajba jutott ember arra használt fel, hogy a lokomotívra ugrott és annak átka-rolta a kéményét. Alig történt ez meg, a gép ketté törte a szekeret. Barnák a füsttől elalélt ugyan, de sérülés nélkül lábolt ki a nagy veszedelemből.

Felásott hulla. Tornyospálca lakosságát a napokban riasztó hír verte fel. Katona György jó módu gazda sirját felulva találták. Nem sirrablók garazdalkodásáról van azonban szó, hanem az elhunyt leánya azt álmodta, hogy az apjának rossz fekvése van, és azért ásta fel férjével Kis Andrással a 13 hónapos sirt, hogy a csontokat megigazítsa. A babonás emberek azonban úgy megrémültek a homlásnak indult hullától, hogy a sirt behuzatlanul otthagyták.

Megrendszabályozott cigányok. A dánosi gyilkosság által szomorú hírvévre szert tett szabócsi cigányok ügye nemzetközi értekezletet von maga után, Svájc kezdeményezésére az európai országok egyöntetű szabályokat léptetnek életbe, melyek megvitatása végett tartandó tanácskozmányon Magyarország is képviselteti magát.

Mérget ivott. Hlavács Mária varróleány tegnap gyufaoldatot ivott. Sérülése nem súlyos.

Szétosztás. A debreceni állami méntelep f. hó 29-én osztja szét a községek között a Szabolcsmegyébe küldendő méneket.

Eltűnt asszony. Gutyán Mihályné gondnokság alatt levő és 50—60,000 korona vagyonnal bíró asszony egy hete eltűnt. Ittas

állapotban nem egyszer vette a hideg öszön is a rendőrség gondjaiba. Most valószínűleg megfagyott és a hó belepte.

Kincsesbánya. A kereskedők és iparosok tanácsadója ez a II-ik évfolyamába lépő ujság. Elevenséget, modern felfogást tüntet fel minden cikkre. Többet nem írunk erről a hézagpótló ujságról. Aki ismeri annak ugy sem kell, aki pedig nem ismeri az hozasson egy mutatványszámot Budapestről, az Iványi-u. 1. sz. a. lévő kiadóhivataltól, majd meglátja, hogy meglepetésben lesz része.

Eladó fa. Fakereskedőinknek régi panasza, hogy nincs fa. Ezzel az állítással szemben most arról értesít bennünket a kereskedelmi és iparkamara, hogy nála nagy készlet van nyilvántartva. Felvilágosítással nemcsak a kereskedőknek, hanem magánosoknak is szívesen szolgál.

A gyermekvédő liga felkéri a nagyobb lakatlan épülettel bírókat, hogy azt gyermeknevelési célokra engedjék át. A kicsinyeket gondozóikkal nemcsak városban, hanem tanyákon is elhelyezik.

Kigyuladt kémény. Tegnap a Koronaszálló egyik kéménye kigyuladt, de a tűzoltóság elejét vette a tűz elkarapózkodásának.

Jönnek. A Karónia gőzös tegnapelőtt elindult New-Yorkból 1420 magyar visszavándorlóval, akik között körülbelül 200 a szabolcsmegyei illetőségű.

A magyarországi szakszervezetek a szabócsi fiókok bevonásával f. hó 7-én kongresszust tartottak Budapesten. Kimondották, hogy korcsában helyiséget bérelni nem szabad és a szociáldemokrata párttal a legjobb viszonyt kell fenntartani.

Ami nem helyes. Panaszos levelet kaptunk több helyről, hogy a Kisvárdafelől jövő személyvonatokat a raktárak előtt állítják meg, honnan 3—400 lépésnyire esik az állomás. Megvagyunk győződve, hogy az állomásfőnök most is, szokott előzékenységgel jár el a panasz okának megszüntetésében.

Széninség és a kormány. A debreceni kamara lépéseket tett, hogy a széninség némi enyhítésére a tüzelési célokra szolgáló nyerskőolaj behozatala megkönnyíttessék. A miniszter elrendelte, hogy a gácsországi állomásokról szállítandó tüzelési célokra rendelt nyerskőolaj küldeményekre a M. Á. V. vonalán a „C” osztály díjtételei alkalmaztatnak. Intézkedés történt, hogy ez a kedvezmény a Kassa-oderbergi vasút magyar vonalain is életbe léptetessék. E kedvezmény 1908. március végéig és illetőleg visszavonásig érvényes.

Megjötték a korékpárok. Befujta az utat a hó, és a postahivatalnak megjötték a múlt év május havában elromlott kerékpárjai helyett az újak. Az aratási, a szüreti nagy forgalom idején gyalogosan és nagy késéssel hordták ki a táviratokat s végre megjötték az új gépek, hogy a tél-víz idején bekerüljenek a szertárba.

Elgázolás. Egy Nyiregyháza felé indított személyvonat tegnapelőtt Debrecenben elgázolta Diószegi István kocsioltót. A hirtelen megállított vonathoz a csomagok leestek a bent ülőkre, de azért sérülés nem fordult elő.

Tenyészállatok beszerzése. A földmivvelésügyi miniszter nagyobb összegű segélyt folyósít az olyan községeknek és egyesületeknek, akik tenyészpala állatokat akarnak beszerezni. A feltételekre nézve a gazdasági egyesület ad felvilágosítást.

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Minthogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sváj)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. — Ára 1/2 pengőért 4. — 1/3 pengőért.

Értesítés. A tiszai ág. hitv. evang. egyházkerület eperjesi Collegiumának jogakadémiáján a beiratások január 8-ikától 19-ikéig eszközlendők; az előadások január 23-ikán veszik kezdetüket. Utólagos felvételnél január 20—22. napjain dékáni-, azután pedig tanári-kari engedéllyel lehet helye. Akik jogi tanulmányukat csak most fogják kezdeni, azok az érettségi bizonyítványt, akik pedig az egyetemről vagy más jogakadémiáról lépnek át, azok csupán eddigi leckeönyvüket tartoznak a beiratkozásnál felmutatni. A félévi tandíj 50 kor. Evangelikus lelkészek, tanárok és tanítók fiai — tekintet nélkül vagyoni viszonyaikra — minden további folyamodás nélkül a tandíj felét fizetik. A jogakadémiai hallgatók általában részesülhetnek a Collegium kebelében fennálló, újonnan épített s kényelmesen felszerelt tápintézet kedvezményeiben, ebéd- és vacsoráért a második félévben 76 kor., csak ebédért 42 kor. fizetendő.

Rosszindulatu híresztelések. A mai világos napokban gyakran megtörténik, egyes cégekről olyan híreket terjesztenek, mintha bukás szélén állnának. E rosszindulatu híresztelések ellen küzdeni, az egész kereskedelmi világnak közérdeke. Fölhívunk mindenkit, hogy semmiféle magánhíresztelésnek addig hitelt ne adjon, míg megbízható helyre komoly értesítést nem szerzett.

Árlejtés. Az alszáni hivatalban a thuzsér-nagylányai törvényhatósági ut kövezésére f. hó 22-én tartanak árlejtést.

Faeladás. Az erdőben levágott test fa eladása a helyszínén hétfőn veszi kezdetét.

Halálozás. Lapunk zártakkor vettük a következő gyászjelentést. Jakabfalvy Irma özv. Nyíry Bertalanné gyermekeivel, Jakabfalvy Endre nejével Hambach Ilonával és gyermekével Jakabfalvy Kálmán nejével Horváth Etelkával s gyermekeivel, ifj. Jakabfalvy László nejével Lavotha Annával s gyermekeivel és Jakabfalvy József mélyen megszorodott szívvel tudatják a legjobb apa, és nagyapa jakabfalvai Jakabfalvy László földbirtokos, 48/49-ik veressipkás őrmester, s a tiszadadai ev. ref. egyház hosszú időn át volt főgondnokának f. évi január hó 10-én esti 8 órakor 82 éves korában hosszas szenvedés után történt elhunytát. A megboldogult hült tetemei a tiszadadai ev. ref. egyház sírkertjében f. évi január hó 12-én d. u. 2 órakor fognak örök nyugalomra helyeztetni. Tiszadada, 1908. január hó 11-én, Áldás és béke honoljon hamvai felett.

Egy kis ijedelem. Tegnap a rendőrség alispáni rendeletre sorra járta a kereskedéseket és egy Nagykállóban előfordult esetről kifolyólag az indaszesz nevű készítményt elköszölte. Dacára a feltűnéskerülésének csoportosulást és találgatást idézett az eset elő, nem kis bosszuságára az árusítóknak.

A gazdasági egyesület f. hó 18-án szombaton délután 2 órakor az ág. ev. nagy iskolában szülő és gyümölcs termelés érdekében szakelőadást fog tartani mire a kiszagzákat a szülő s gyümölcsöskert tulajdonosait ez uton hívja meg.

Olvasóink figyelmébe. Mai számunkhoz csatoljuk az R. Wolf Magdeburg-Buckau gépgyár körlevelét, amelyre ezton is felhívjuk olvasóink figyelmét.

Jéggé fagyva pihennek folyamok és patakok és mindennemű téli örömeinkben, korcsolyázásban, bálókban és táncestélyekben gyönyörködik az ember. De sokan megbűnhődnek ezekért az örömeikért kellemetlen közérzetű napokkal, mert meghűttek és mert nem védekeztek kellőleg a baj ellen. A közel valóban megcsúsz a baj, hogy ilyen mulatságtól meghűlve haza jön, az vegyen egy pár Fay-féle sodeni pasztillát. A képzelt legjobb szolgálatokat fogják neki tenni. Minden gyógyszerárban, minden drogériában és minden ásványvízkereskedésben kapható skatulyája 1-25 K-ért. Vezérképviselét Ausztria—Magyarország vezérképviselősége: **W. Th. Guntzert, Wien IV/I. Grosse Neugasse 27.**

Menyasszonyok, vőlegények érdekeit ék-szer, óra, ezüst beszerzésénél legjobban elégíti ki Löfkovits Arthur Magyarország legnagyobb hírnevű cége Debrecenben. Képes árjegyzék ingyen, bérmentve.

Ötös szám. Ezen egyszerű elnevezés alatt jött forgalomba és vált általánosan ismertté és kedvelté azon pompás kávékeverék, mely Cuba, Gyöngy, Jáva és Moccának szakszerű vegyítése s naponként frissen pörköltve 2 frt 30 kr-ért kaphat Hoffmann Adolf üzletében.

A t. közönség szives figyelmébe ajánljuk Preis Bertalan (Korona-épület)

posztó áruházát, a hol is a legujabb hazai férfi gyapju szövetek valamint a legdivatosabb női esztilmőknek való kelmék kaphatók.

Alkalmi vétel: mig készlet tart, 1 kg. Cuba- v. Gyöngy-kávé 1-50, ugyanott Dietrich-féle tea-rumok és teák jutányosabban beszerezhetők mint bárhol, Hirschler Mór fűszerkereskedőnél Nyíregyházán. (Volt Török Péter-féle üzlet).

El az uszályal! Ezt hallani minduntalan, amióta nyilvánvaló lett, hogy a por nemesak a légzőszerveket izgatja, hanem a betegségeknek, különösen pedig a tuberkel-bacillusok átvitele után tüdőbetegségnek az okozója. A modern tudomány nagy súlyt helyez az ezen betegség elleni óvintézkedésekre és első sorban ajánlja a légzőszervek megvédését hurut ellen, mert csakis katarhális gyuladason képesek a bacillusok terjeszkedni. Semmi más szer sem használható e célra jobban, mint a „Sirolin-Roche“, mely a köhögést csillapítja és a légzőszerveket a bacillusok káros hatása ellen megvédi. Kapható minden gyógyszerárban.

CSARNOK.

Ujévi üdvözet.

Ujév első napján délután „boldog ujév kívánás“ mellett állított be hozzám Borbély Béla barátom.

— Nincs a zsebedbe valami számla, kérdém tőle, mielőtt jókívánását viszonztam volna . . .

— Számla, miféle számla?

— Igen, igen valami számla, mert ma annyi számla kísérete mellett kívánták nekem a boldog ujéval, hogy már azt képzelem, miszerint aki nekem boldog ujévet kíván, annak legalább is egy számlának kell lenni a zsebében. Igazán csak különös egy nap is ez az ujév napja, az ember nem győz fizetni és fizetni . . .

Béla barátom jóízűen kacagott.

— Engemet is agyon untatott már ez a sok boldog ujév kívánás — mondá ő — de ne gondold, hogy számlával háborgattak volna és pedig azon egyszerű oknál fogva, mert korareggeltől nem mertem lakásomnak még felé sem nézni.

— Ezt jó lesz a jövőre nézve megjegyezni, felelém.

— Rám nézve különben emlékezetes az ujesztendei gratuláció . . .

— Ugyan miért, kérdém kíváncsian . . .

— Miért? Tudod-e, hogy majdnem válólóperrel végződött rám nézve egy szerencsétlen ujévi gratuláció?

— Hogyan?

— Ott kell kezdenem a dolgot, hogy 3 évvel ezelőtt nőül vett feleségemet nagyon szerettem, szeretem és fogom szeretni, mig élek . . .

— Ez házastársi kötelesség . . .

— Tudom, de várj csak, hadd mondjam el, mi zavarta meg családi életem igazi boldogságát, esküvő után alig pár hónapra.

— Beszélj, beszélj, csupa fül vagyok.

— A házasságom után következő első ujév napját nem töltöttem odahaza, mert rám nézve felettébb fontos és sürgős ügyben a fővárosba kellett utaznom. Az elutazás kissé bosszantott, mert nagyou szerettem volna az ujévet otthon tölteni, de a kényes természetű ügy szőlított, mennem kellett, ha azt nem akartam, hogy komoly következményei legyenek. Mielőtt elutaztam volna, felkértem az én egyetlen, forrón szeretett, kedves feleségemet, hogy érkezendő leveleimet bontsa fel, s ha valamelyik sürgősebb természetű volna, küldje utánam Budapestre.

Ezzel kiszolgáltattam magamat az asszonyi mindent tudni akaró kíváncsiságnak.

— Az én kis feleségecském teljes asszonyi kíváncsisággal bontogatta fel leveleimet, hanem az ujevi gratulációk között volt egy női kézírással címzett, ajánlva küldött levél. Ohó — gondolá magában — ezt bizonyára valamelyik nőtlankori imádott, vagy a házasság életben is meglátogatni szokott kedves irhatja s épen azért feltűnő, mert női írás.

— Feleségem reszkető kézzel bontotta fel a levelet és majdnem hanyatvágódott, mikor annak következő tartalmát olvasta: „Ked-

ves Bélám!“ Az irántad még mindig táplált és soha ki nem alvó szerelmemnek tulajdonítsd, hogy az ujév alkalmából jelen soraimmal felkereslek s kívánom, hogy mához esztendőre, mint férj és feleség osszszuk meg egymással az ujév örömeit.

— 1907. dec. 31.

szerető

Ilonád.

A levél kihullott feleségem kezéből ke-servesen kezdett zokogni.

— Tehát hűtlen lehet hozzám az én Bélám, kérdé önmagától, az a férfi teheti azt, aki folyton szerelmet hazudik nekem. Szörnyőség, elviselhetlen fájdalom ilyet megérni egy fiatal asszonynak. Most, csak most látom, hogy a férfiak hűtlenek, hazugok, ki-tudja, most ts nem valami nőtlankori imá-dottjának teszi-e a szépet s velem elhitetni akarja, hogy halaszthatlan teendői parancsolják a fővárosba épen akkor, midőn minden jó házastárs otthonában köszönti az ujévet . . .

— Itt nincs más tennivaló, mint már holnap haza költözni. Itt hagyni ezt a hűtlen férjet, akinek ilyen ujévi gratulációkat küldenek.

Elvégezve dolgomat a fővárosban, siettem haza, hogy keblemre öleljem imádvá szeretett drága feleségemet. A vonat este 8 órakor érkezett meg. De mi ez, lakásom ablaka sötét, hát nem vár engem az én egyetlenem? Leugrottam a kocsiról, dörömbözni kezdtem, Semmi hang. Nincsenek itthon, vagy mi történhetett? Az épület hátulso lakásából a zajra elővánszorgott a háziasszonyom s átnyujtva a szobakulcsot, kárörvendve mondá: ő nagysága szüleihez visszaköltözött . . .

(Vége köv.)

Közönség köréből.

A nyíregyházi mintakert!

Hogy és mikor keletkezett ez a mintakert, kevesen tudják, sőt akadnak olyanok is, akik sohasem voltak benne, csak hallják, hogy ott fekszik az alvóesi temető és a Debreceni-ut mellett, 50 holddal és épülettel.

Ezelőtt 1837-ben Trsztyánszki Dániel polgármester idejéből származik, amikor 60 tagból állott. A város-rendezők, máskép komunitászok karolták fel az eszmét, (az apám is a volt, a nagyapám pedig törvénybíró, amíg falu volt Nyíregyháza.) Akkor nyíregyházi ember dohányt nem termelt, csak Pazon, Oros, Kótaj határa volt tele dohánnyal. A mi embereink a piacon csomó számra vettek egy sajn garasert,

Egyszer csak a polgármester előáll, hogy a város árkoltasson körül 50 hold földet, hogy aki vállalkozni akar dohánnyt termelni, ingyen kaphasson egy holdat belőle. Apám is kivett egyet, azt jól kitrágyázta. Könnyen ment, mert akkor a trágyát az utcákra, a víz álló helyekre hordták épp úgy mint mostan a morgósi kocsma elébe.

Egészség szempontjából és a város díszére jutott a lutheránus templom végibe is, ahol most sétatér és közkut van. (Azért sok a hastifusz. Szerk.) Élnek még iskola társaim közül egy páran, kik emlékeznek arra u. i. Hibján Dániel, Szokol János, Márkus György. Ezek megmondhatják, hogy néhai Nagy Samuel tanítóhoz 280-an, és Kolmanhoz is vagy 200-an jártunk iskolába. Szóval trágya volt elég, amitől emlékszem igen nagy levelű dohányunk termelt. Apám sokat elosztogattott a rokonai, szomszédai és jó emberei közt, a többit pedig vitték Kassára, Eperjesre eladás végett.

En később elszakadtam hazulról, bevetek honvédnek; 1849—1850-ben kötéllel fogdosták a katonákat s engemet is besoroztak a Radeckzi huszárokhoz. Csak 1867-ben kerültem haza, bár ne jöttem volna soha vissza! 1870-es években lettem v. képviselői tag, azóta még máig is az vagyok. Ezen idő alatt, hogy melyik évben vette által a fent irt mintakertet a vármegye s épített, fát ültetett, nem tudom.

Azért adta át a város, hogy minket szántani, gyümölcsfákat ültetni oktatni fognak. A megye az 50 holdat ingyen használta egy évben az árokparton termelt akácfák, levágatta, úgy hallottam, hogy 90 öl fa lett volna, az mind a megyei, illetve társulati

tagoké volt! Mink azt egy néhányan rosszalottuk, kivált Mikecz József igen erélyesen fogta az ügyet, én is segítettem néki. Végre visszakérült a város tulajdonába ismét, de hát akkor még nem voltak virilisek, mert másképpen leszavaztak volna bennünket, mint jelenleg a megterhelhetést!

A mintakertet azután a város használja több éveken keresztül. Licska s majd Kmecz lettek a vincellérek, amikor ismét felszólaltunk ellene, mert 1000 frt volt a bevétele 1000 frt a kiadása 50 holdnak, úgy, hogy nem jövedelmezett semmit. Új árverést kértünk s befolyt évenként 1100 frt, csekély adó más kiadás levonása nélkül. Most az 1908-dik évi s előbbeni évekről ott áll a bevételi oldalán, mintakert, a kertészeti jövedelemből 500 korona, a nyilasok kiszásából 2300 korona. Összesen = 2800 korona.

Az 1906. és 1907. évekről egyformán van kitüntetve 10 hold. a) Haszonbér címen az államtól 740 kor. b) Nyilasok kiosztásából 1800 kor. Összesen = 2540 korona.

Ez mind helyes, csak hogy a város más helyen is ad ki nyilasonként, pl. a Bujtoson, a vasut mellett. Kívánatos lenne, hogy amint a kertit, és a többit külön-külön mutassák ki, mert így nem lehet hozzá szólni. A jól gazdálkodásra pedig szükség van, hiszen az 1908-ik évi hiány 213678 korona, 1892-ben ez 39 ezer forint volt, 16 év alatt

ennyire haladtunk, hogy most 3-szor annyi a pótlódó. Én szerintem, ha nincs virilismus, míg él a közgyűlés, addig a régi mellett állnánk és megvolnánk úgy, amint eddig voltunk!

Ily változásokon ment keresztül a mintakert. 71 év alatt. Még több észrevételeim volnának a részvényekről, pl. a város tulajdonát képező takarékpénztáriakról, amely 75 drb, de 100 drbnak kellene lenni. Még a nyugdíjalapról is, de ezt előzőleg a főszámvévő urral beszéltek, majd kitudódik, hogy helyre tud-e igazítani. Tisztelettel

Belfi András.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
HLATKY-SCHLICHTER GYULA.

Hirdetések.

Kemecse község határában
birtokot keresnek megvételre.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

Gyors és gépiró iskola.

Különféle rendszerű írógépek!

A magyar és német gyorsírás alapos oktatása kivá-

lón bevált módszerrel!

Felvilágosítások és beiratások
naponta d. u. 2—4-ig,
Egyház-utca 24. sz.

Nélkülözhetetlen mindazoknak,
kik a kereskedelmi
pályán működnek!

Berlitz nyelviskola Nyiregyházán.

Előleges értesítés.

Van szerencsém Nyiregyháza t. közönségének tudomására adni, hogy folyó évi február hó 1-én

Berlitz nyelviskolát

nyitok Nyiregyházán.

Taníttatni fognak a

német, francia és angol

társalgó nyelvek, valamint levelezés, irodalomtörténet úgy kezdők, mint haladók számára.

Berlitz módszere szerint a tanítvánnyal az első lecke órától fogva csakis a megtanulandó nyelven beszélnek.

Hogy mily eredményt lehet e módszer helyes használatával elérni, arra nézve elég legyen megjegyezni, hogy az illető növendék rövid pár hónap alatt a tanult nyelvet úgy szóban, mint írásban (levelezésben) tökéletesen elsajátítja.

Tandij havi 10 korona.

Magánoktatás díja a heti óraszámától függ.

Bővebb felvilágosításokat ad, valamint előjegyzéseket elfogad: a **Ferenczi-féle könyvkereskedés** (Városházépület.)

Tisztelettel

Rosé M.

a debreceni Berlitz-iskola igazgatója.

Alapított 1900.

Egész ruhákat, pongyolákat, alkalmi ruhákra fodrokat

bármilyen rövid idő alatt
legpontosabban és legjutá-

nyosabban

gouvelliroz

Gabulya Mihály

Első Szabolcsmegyei kelmefestő,
vegyiruhatisztító és gouvellirozó
intézete

Nyiregyházán.

Pazonyi-utca 13.

Látványosság a fővárosban!

DEÁK FERENCZ-SZÁLLODA

Csendes családi szálloda!

Budapest, VIII., Aggtelek-utca 7.

Fényes berendezés. 75 szoba, központi légfűtés, villanyvilágítás, amerikai önműködő rézmosdók, fürdők, fényesen berendezett kávéház, mérsékelt árak.

5 percnyire a keleti pályaudvartól.

Tulajdonos: PALLAI MIKSA.

Saját sajtólásu, kókuszolajból nyert szavatoltan tiszta, legkitünőbb minőségű

„BÓNIOL“

(Bejegyzett védjegy)

kókuszszirt árusít az
Első Magyar Kókuszdió Olajgyár
„Bóni“ gyártelep és mezőgazdasági r. t.
Nyirbátor.

Vezérképviselő: Gansl L. és Fia Nyiregyháza

HANKOVSKY GYULA

Első nyiregyházi elektrotechnikai vállalata Vasuti-ut 2.

Raktáron tart: mindenféle elektrotechnikai cikkeket. Berendez: lakások, üzletek, malmok és gyárak részére villamos világítást, házi- és magán telefonokat, villamos csengőket, ennek szakszerű javítását s évi jókarban tartását legjutányosabban eszközli ajánlja orvosilag rendelt villanyozó gépeit.

Villamos körték darabja 56 fillér.

„Mc Cormick“-féle

fűkaszaló gépek, marokrakó és kévekötő, aratógépek; acélból készült gyűjtőgépek — önműködő kiemelő készülékkel — és különféle különlegességi új gazdasági gépek előnyösen beszerezhetők — és állandóan raktáron találhatók — a

LICHTMANN VILMOS

gépkereskedő cégnél

Nyiregyházán (a gr. Károlyi-téren).

Ugyanott: **8** és **6** lóerejű, keveset használt gőzcséplőgépek, továbbá: „**Johnston Harvester**“ valamint **Hoffherr** és **Schranz**-féle kevéssé használt fűkaszaló és aratógépek is kaphatók.

Uj találmány!

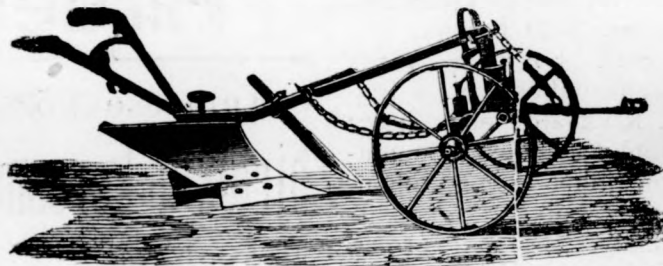
Hazai ipar!

Aranyéremmel és diszoklevéllel több ízben kitüntetve.

Telefon 125. sz.

Alapított 1869. évben.

Telefon 125. sz.

Fúrott kutak építése bármilyen kaliberű csövekkel.

Bármennyire elhasznált eketalyigákat, ezen rendszerre teljesen ujonnan átalakítok darabonként 14 koronaért. Ekék s egyéb gazdasági eszközök és gépek javítása, valamint ujonnan a legjutányosabb árakon. Tengely nélküli esap-ágyas eketalyiga, önműködő pormentes kenő szekezettel.

Erő és kézi szivattyúk, vízvezeték és fürdők szerelését a legnagyobb szakértelemmel eszközölöm. Kivánatra költséggel készségi szolgálók.

Szilágyi Mihály ekegyára és turottkut építési vállalata Nyiregyházán.

Hirdetmény.

A Nagyméltóságú Földmívelésügyi Miniszterium 60900/1896. számú szokványrendelete szerint

válogatott első osztályu sima és gyökeres **Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola és Vitis-Solonis**

amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyokra nemesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege faju

gyökeres fásoltványok

kerülnek ezen évben nálunk eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősege, Tapolca (a Balaton mellett.)

Hirdetések

jutányosan felvétetnek a kiadóhivatalban.

Telefon 140.

Telefon 140.

Piringer J. utóda (Borbély Béla)

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése és könyvkötészete

Nyiregyháza, Városház-épület.

Elvállal: minden a nyomdai szakba vágó hivatalos, kereskedelmi, gazdasági és magánjellegű nyomtatványok izléses és szakszerű elkészítését gyorsan és jutányos árszámítással.

Raktáron tart: jegyzői, ügyvédi és az életben szükséges nyomtatványokat, írópapírt és más irodai kellékeket.

Vas és réz butorok nagy választékban.

Szabolcsvármegye legnagyobb butoráruháza

Nyiregyházán, a Törvényszék mellett

Raktáron tartok a legmodernebb stilű ebédlő és háló szobákat, saját készítményű kárpitozott butorokat, ugymint ebédlő divánok és salon garnitúrákat a legujabb kivitelben és legjobb minőségben jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett.

A n. é. közönség pártfogását kérve vagyok

Kiváló tisztelettel

Lefkovits Zsigmond.

Eladó

olajgyári berendezés.

Napraforgó-olajgyárunk átalakítása miatt eladóvá tesszük a következő teljesen jó állapotban levő olajgyári berendezést.

2 drb kétoszlopos olajsajtó 1 drb szivattyú két dugattyúval, lendítő és szijkerékkel pogácsa kinyomóval. Egy készlet ugyanaz, 2 drb zuzóhenger kettős hengerrel, 1 drb gyurógép, 2 drb tüzpergelő 65 em. átmérőjű üsttel, 1 drb tüzpergelő 80 em. átmérőjű üsttel, 2 drb gőzpergelő mindegyik 3-3, 80 em. átmérőjű üsttel, 1 drb gőzpergelő 3 drb 60 em. átmérőjű üsttel.

Boni gyártelep és mezőgazdasági r. t. NYIRBÁTOR.